Vindecarea lui Naaman (4)

Umblarea în noul vieţii

Hugo Bouter

© Hugo Bouter, Online începând de la: 26.10.2018, Actualizat: 26.10.2018

soundwords.de/ro/a11447.html

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite şi fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacţiei noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Împăraţi 5.15-19

> **2 Împăraţi 5.15-19:** Şi s-a întors la omul lui Dumnezeu, el şi toată suita lui, şi a venit şi a stat înaintea lui şi a spus: „Iată, acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; şi acum primeşte, te rog, un dar de la robul tău“. Şi el a zis: „Viu este Domnul înaintea căruia stau, că nu voi primi!“ Şi a stăruit de el să-l ia, dar el a refuzat. Şi Naaman a zis: „Dacă nu, te rog, să se dea robului tău din pământul acesta cât pot duce doi catâri; pentru că robul tău nu va mai aduce de acum ardere-de-tot şi jertfă altor dumnezei, ci numai Domnului. În lucrul acesta să ierte Domnul pe robul tău: când stăpânul meu intră în casa lui Rimon, ca să se închine acolo, şi se sprijină de mâna mea, mă închin şi eu în casa lui Rimon: Domnul să ierte pe robul tău, te rog, în lucrul acesta, când mă închin eu însumi în casa lui Rimon“. Şi el i-a zis: „Mergi în pace“. Şi a plecat de la el o bucată de drum.

În acest al patrulea capitol ne ocupăm cu Naaman, după ce el a fost curăţit, cum el voia să slujească numai Dumnezeului lui Israel. Aceasta este o lecţie importantă pentru noi, căci ca şi creştini credincioşi dorim să slujim Dumnezeului adevărat şi viu şi să-L onorăm.

Viaţa nouă a lui Naaman de recunoştinţă

Cum a reacţionat Naaman la vindecarea şi curăţirea lui? El s-a întors înapoi la Elisei cu intenţia să-i dovedească recunoştinţa lui (2 Împăraţi 5.15a). În privinţa aceasta el este exact aşa ca samariteanul din Luca 17.11-19: de asemenea un străin, care s-a întors înapoi ca să mulţumească lui Dumnezeu, după ce el a fost curăţit de lepra lui. Noi ar trebui ca răscumpăraţi ai Domnului să facem la fel. Ar trebui să cădem la picioarele Răscumpărătorului nostru şi să-L omagiem pentru răscumpărarea noastră.

După întoarcerea noastră la Dumnezeu ar trebui să arătăm o ascultare nouă. Vedem un model despre aceasta aici. Nu rămăsese nici o urmă de mândrie în Naaman, atunci când s-a întors înapoi la omul lui Dumnezeu, el şi însoţitorii lui. El nu a rămas şezând pe carul lui, aşa cum a făcut la prima întâlnire, ci a intrat în casa profetului. Foarte smerit a vorbit despre sine însuşi ca rob al lui Elisei: „Iată, acum cunosc că nu este Dumnezeu pe tot pământul, decât în Israel; şi acum primeşte, te rog, un dar (sau: „binecuvântare”) de la robul tău” (2 Împăraţi 5.15b).

Naaman venise ca să cunoască pe Dumnezeul adevărat, pe Dumnezeul lui Israel, Creatorul cerului şi al pământului. El a cunoscut că toţi ceilalţi dumnezei erau idoli, total lipsiţi de putere ca să salveze (compară cu Isaia 45.20). El voia să arate recunoştinţa sa lui Dumnezeu şi de aceea a oferit un dar lui Elisei. Aceasta a avut loc cu intenţie bună, dar el a trebuit să înveţe că harul lui Dumnezeu este pe deplin gratis. Acest principiu este valabil şi pentru noi la fel. Noi nu putem plăti nimic pentru răscumpărarea noastră. Răscumpărarea în Hristos este gratuită. Adevărata binecuvântare vine numai de sus, ea vine de la Tatăl luminilor (Iacov 1.17).

De aceea profetul respinge cu hotărâre o răsplătire. El era numai un slujitor al Dumnezeului viu şi nu putea primi nimic pentru minunea vindecării lui Naaman. Cu toate că acesta a insistat ca Elisei să primească ceva, Elisei a rămas la refuzul lui (2 Împăraţi 5.16). Acest principiu este valabil şi pentru noi astăzi: „fără plată aţi primit, fără plată daţi” (Matei 10.8). Este un fel greşit de gândire să presupui că evlavia ar fi o sursă de câştig (1 Timotei 6.5). Ghehazi însă era un om care părăsise drumul adevărului, aşa cum vom vedea.

Viaţă trăită în prezenţa lui Dumnezeu

Inima lui Naaman era într-o stare bună. Nu era nici o îndoială, el voia să slujească Dumnezeului lui Israel. Cu toate că el nu a putut plăti profetului nimic pentru curăţirea lui, putea totuşi să-l întrebe unele lucruri. Naaman voia cu adevărat să înceapă o viaţă nouă. Aceasta este adevărat şi pentru noi, căci după ce am fost aduşi la viaţă nouă cu Hristos, ar trebui să umblăm în faptele bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit dinainte (Efeseni 2.10). Naaman avea dorinţa următoare: „Dacă nu, te rog, să se dea robului tău din pământul acesta cât pot duce doi catâri; pentru că robul tău nu va mai aduce de acum ardere-de-tot şi jertfă altor dumnezei, ci numai Domnului.” (versetul 17).

Aici avem o dovadă clară a transformării lui, un rod frumos al vieţii noi, pe care el a primit-o. Dacă ne-am întors de la idoli la Dumnezeu, dorim ca începând din momentul acesta să slujim numai Dumnezeului cel viu şi adevărat (compară cu 1 Tesaloniceni 1.9). Şi noi ar trebui să slujim conform voii Lui revelate, pe o bază care corespunde sfinţeniei Sale – aşa cum dorea şi Naaman, să-I slujească pe o bază curată.

Probabil din această încărcătură de pământ el a făcut „un altar de pământ” pentru Domnul şi a jertfit pe el jertfe de ardere de tot şi jertfe de pace (Exodul 20.24). Patriarhii lui Israel au

procedat în acelaşi fel. Ei au construit deseori un altar, aşa cum vedem în cartea Geneza. Slujba pentru Dumnezeul adevărat are influenţă asupra închinării personale aduse de noi, asupra umblării personale, dar şi asupra închinării noastre comune. Avem noi un astfel de altar, unde chemăm Numele Domnului nostru?

Ca şi creştini credincioşi avem un altar, aşa cum ne spune clar Evrei 13.10. Acesta nu este un altar din pământ în sensul adevărat al cuvântului, sau un altar de aramă sau de aur, ci este un altar în sensul simbolic al cuvântului. Noi avem un loc, unde întâlnim pe Dumnezeu, sau exprimat mai bine, chiar o Persoană, prin care noi ne apropiem. Hristos Însuşi este centrul adorării noastre, şi prin El avem intrare la Dumnezeu şi îndrăzneală de a intra în Locul Preasfânt (Evrei 10.19; 13.15). Slujim noi lui Dumnezeu cu inimă recunoscătoare, personal şi împreună cu alţii? Ne apropiem noi de El ca preoţi? Aducem noi lui Dumnezeu o jertfă de laudă, aceasta este rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui? Îi plătim noi tribut pentru marea Lui răscumpărare? Ne este clar, că răscumpărarea noastră o datorăm exclusiv Lui?

Viaţă fără compromise lumeşti

Dar aici mai vedem ceva. O astfel de viaţă în prezenţa lui Dumnezeu va aduce cu siguranţă cu sine şi greutăţi; noi nu putem sluji lui Dumnezeu şi lumii. Oamenii din jurul nostru acceptă compromise. Naaman avea şi el o astfel de problemă. El a fost imediat conştient de aceasta şi a mărturisit sincer totul lui Elisei (2 Împăraţi 5.18). Stăpânul lui, împăratul Siriei, va rămâne probabil un slujitor la idoli. Dacă va trebui ca el să intre în templul idolilor, ca slujitor pe a cărui mână se rezema împăratul (compară cu 2 Împăraţi 7.2), îl va ierta Domnul, dacă în achitarea de obligaţiile, pe care le avea, se va pleca înaintea lui Rimon[1]?

El nu a primit un răspuns complicat. Profetul a spus simplu: „Mergi în pace” (2 Împăraţi 5.19). Aceasta nu înseamnă, că Elisei numeşte bun mersul pe două rânduri de şine. Era imposibil să slujeşti şi lui Dumnezeu şi lui Rimon, chiar dacă ultima slujire era numai din tradiţie. Dumnezeu nu vrea ca un credincios să stea în legătură cu idolii (1 Corinteni 10.14-22). Însă El va înlătura această greutate la timpul Său şi în felul Său. Elisei era convins de aceasta, şi de aceea putea să liniştească conştiinţa lui Naaman. Naaman a putut să meargă cu bucurie pe drumul său, aşa cum se spune aşa de frumos despre famenul etiopian (Faptele apostolilor 8.39). Nimeni nu-i putea

lua pacea, pe care el o găsise.

Acesta era un sfat înţelept. Oamenii, care tocmai s-au întors la Dumnezeu, nu trebuie împovăraţi cu o listă lungă de reguli şi prescripţii. Ei trebuie să înveţe, să umble în credinţă. Dumnezeu Însuşi îi călăuzeşte pe cărările dreptăţii din pricina Numelui Său, şi el le va ajuta, le va rezolva problemele.

Întrebări

(1) Eşti recunoscător pentru răscumpărarea ta?

(2) Ai şi tu un altar, ca să adori pe Domnul (compară cu Evrei 13.10)?

(3) Este viaţa ta nouă ca creştin credincios fără compromise lumeşti?

Adnotare

[1] Rimon era dumnezeul sirienilor şi dumnezeul asirian al tunetului. El înseamnă acelaşi lucru ca Hadad, din care era derivat numele Ben-Hadad.

Uneori se întâlnesc ambele nume combinate, ca de exemplu Hadadrimon (Zaharia 12.11).

Tradus de la: *Die Heilung Naamans*
Lektionen aus 2 Könige 5, 2004

Traducere: Ion Simionescu